

398 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள் ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1984 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983.)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். எதிர்க்கிறேன் என்ற முறையிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய தொண்டர் படைகளுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதை, அவர்கள் டிரில் செய்வதை, ஆயுதம் தாங்கி பயிற்சி செய்கிறார்கள் என்று காரணம் சொல்லி, அதைத் தடை செய்யும் நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு

@ 453-456 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 399
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பல்வேறு முறைகளிலே மக்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்காட்சிகள், போஸ்டர்கள், டேப் ரிக்கார்டரில் பதிவு செய்யப்பட்ட பேச்சுகள் ஆகியவற்றைக்கூட கட்டுப்படுத்தும் முயற்சி இந்த மசோதாவில் இருப்பதால். இதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். மேலும் சுவரிலே எழுதுவது, ரோட்டிலே எழுதுவது இவைகளுக்கூட குற்றம் ஆக்கப்படும் நிலையிலே இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இப்படி இதைத் தடை செய்யும்போது, மீறினார்கள் என்ற பெயரிலே 6 மாத சிறைத் தண்டனை, 2000 ரூபாய் அபராதம் என்ற நிலைமையும்; சுவரில் எழுதுபவர்களுக்கு, ரோட்டில் எழுதுபவர்களுக்கு 3 மாதம் சிறைத் தண்டனை, 500 ரூபாய் அபராதம் என்ற கடுமையான தண்டனை வைத்துள்ளதால், இந்த மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

ஆயுதம் தாங்கிய பயிற்சி என்று சொல்லும்போது, ஆயுதம் என்பதற்கு கம்பையும் சேர்த்துள்ளார்கள். அமைச்சரவர்கள் பேசியபோதுகூட டெட்லி வெப்பன்ஸ் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சட்ட முன்வடிவிலே வெறும் 'ஆர்ம்ஸ்' என்று இருக்கிறது. கம்பை 'வெப்பன் ஆஃப் அபென்ஸ்' என்று சொல்லலாமா? கம்பு ஒரு 'வெப்பன் ஆஃப் அபென்ஸ்' ஆகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் கம்பைக்கூட 'வெப்பன் ஆப் அபென்ஸ்' என்று சொல்லி, தற்காப்பிற்காக உபயோகப்படுத்த பயிற்சி கொடுப்பதைக்கூட தடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் இப்படிப்பட்ட பயிற்சியை சமூக

(முற்பகல் 11-20)

விரோதிகள் செய்யும்போதுதான், அவர்களுக்கு எதிராக இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நடைமுறையிலே அரசியல் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய அரசியல் கட்சி மாநாடு கூடும்போது அதை ஒழுங்குபடுத்துவது எப்படி என்பதுபற்றி ஆயுதம் தாங்காமல் அளித்த பயிற்சிகூட தடுக்கப்பட்டது. ஆயுதம் இல்லாமல் அந்தத் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தபோது, நூற்றுக்கணக்கான தொண்டர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. நடைமுறையிலே ஒரு வெகுஜன ஸ்தாபனம், ஒரு அரசியல் கட்சி தன்னுடைய அரசியல் கட்சி மாநாட்டைச் சமாளிக்க தொண்டர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச பயிற்சி அளிப்பது தடுக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக ஆயுதம் தாங்கி அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கடுமையான பயிற்சியளிக்க ஒருவரும் முன்வர மாட்டார்கள். ஆனால் ஒரு அரசியல் கட்சி தன்னுடைய மாநாடுகளைக்

400 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1984 மார்ச் 8]

கூடும்போது அங்கு வருபவர்களை சமாளிக்க தன்னுடைய கட்சித் தொண்டர்களுக்கு குறைந்தபட்சப் பயிற்சி அளிப்பது தவறாகக் கருதப்படக் கூடாது. இது அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவரப்பட்டதிலிருந்து இது எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அகில இந்திய அளவிலே எடுத்துக்கொண்டால் குறிப்பிட்ட நபர்கள் நாட்டின் பிரஜைகள், மற்றவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் அல்ல என்கிற முறையிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட இயக்கத்திற்கு எதிராக, அவர்களை தண்டிப்பதற்காக இச்சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய தொண்டர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஆயுதம் இல்லாத பயிற்சி அளிப்பதை “ஆயுதம் தாங்கிய முறைப் பயிற்சி” என்று சொல்லி விமர்சித்து அவர்களைப் பழிவாங்குவது என்பது இந்த நாட்டிலுள்ள அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை மறுப்பதாகும். ஆகவே தான் நான் இச்சட்டமுன்வடிவை ஆட்சேபிக்கிறேன். சாதாரணமாக சுவர்களிலே, தெருக்களிலே எழுதுவதைக் கூட குற்றமாக இச்சட்ட முன்வடிவு கருதுகிறது. இன்றைக்கு சட்டமன்ற கட்டிடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தால் ஒன்று தெரியும். ஆன் உயரத்திற்கு போஸ்டர்களை ஆளும் கட்சியினர் ஒட்டுகிறார்கள். எங்களுக்கு இருப்பது சுவர்கள் மட்டும் தான். இல்லையென்றால் ரோடுகளில் ஒட்டுவது ஒன்று தான் எங்களுக்கு இருக்கின்ற வழி. அதைக்கூடத் தடை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு காவல் துறையினருக்கு அதிகாரம் அளித்திருப்பதால். நான் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் செய்வதை “ஆபாசம்” என்று முன்பொரு முறை இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். ஆபாசமான எழுத்துக்களா இல்லையா என்பதை கோர்ட் தான் முடிவு செய்ய முடியும். எதிர்க் கட்சிகளைத் சார்ந்த தொண்டர்கள் ஏதாவது ஒட்டினால் உடனே அது ஆபாசம் என்று சொல்லி அவர்களைக் கைது செய்வதற்கு இச்சட்ட முன்வடிவு வழி செய்கிறது. ஆனால் ஆபாசமா இல்லையா என்பதை கோர்ட் தீர்ப்பு வரும்வரை முடிவு செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு ஆபாசம் என்பதே சர்ச்சைக்குரிய ஒன்று என்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தரப்பிலேயே ஆபாசம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க சிரமம் இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது. ஒரு காவல் அதிகாரி போஸ்டர் ஒட்டுபவர்களைக் கைது செய்வது, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போவது என்றெல்லாம் வரும்போது எவ்வளவு சிரமம் வருகிறது. சாதாரணமாக மாவட்டப் போலீஸ் அதிகாரிக்கும் கமிஷனருக்கும் ஆபாசமா இல்லையா என்பதுபற்றி முடிவு செய்யும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அதிக அளவு

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 401
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

போலீசுக்கு அதிகாரம் தந்திருப்பதன் வாயிலாக அவர்கள் அரசியல் கட்சி களுக்கு எதிராக, அரசியல் கட்சித் தொண்டர்களுக்கு எதிராக இச்சட்டத் தைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த முறையை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். சாதாரணமாக இருக்கின்ற அடிப்படை உரிமைகள், பண்டமென்டல் ரைட்ஸ், கூட்டம் கூடுவது, எழுதுவது, பிரச்சாரம் செய்வது போன்றவற்றை இச்சட்டமுன்வடிவு தடை செய்கிறது. இவைகளைப் பொறுத்தவரை 'ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்' போடலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. ஆனால் போலீஸ் கேன் புரோகிபிட்' என்று சொல்லும் அளவுக்குத் தடை செய்வதற்கான வழிவகை சட்டத்தில் இல்லை. இச்சட்ட முன்வடிவின் மூலம் போலீசுக்கு அபரிமிதமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களின் சாதாரண நடவடிக்கைகள் கூட கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. கூட்டம் கூட்டும் உரிமை, எழுதுகிற உரிமை, பிரச்சாரம் செய்கின்ற உரிமை போன்றவற்றைக் கூட, சமுதாய நலன் கருதி என்று சொல்லி தடுக்கிற உரிமை இதன்மூலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகவே இப்படிப்பட்ட பொதுஜன நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அப்படி எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்று. இச்சட்ட முன்வடிவை எதிர்ப்பதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லாததால்தான் நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். இப்போது ஆளும் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி இருப்பதன் காரணமாக சிரமம் இல்லாமலேயே இச்சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றிவிடலாம். ஆனால் நாளைக்கு அவர்களே ஒருவேளை இந்தப் பக்கம் வர வேண்டிய நிலைமை வரலாம். அப்போது அரசை நடத்துகின்ற ஆளும் கட்சி இவர்களுக்கு எதிராக இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமை வரலாம். இப்போது ஆளும் கட்சியும் முன்பு எதிர்க் கட்சியாக இருந்து நிலைமைகளை எல்லாம் அறிந்த ஒன்று தான். ஆகவே வருங்காலத்தில் இவர்களுக்கே எதிராக இது பயன்படுத்தப்படலாம். உடனடியாக வருகிற அரசியல் கிளர்ச்சிகளை அடக்கி ஒடுக்கத்தான் சமூக விரோதிகளை ஒடுக்குகிறோம் என்கிற பெயரில் இச்சட்ட முன்வடிவை அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தார்களோ என்று கூட நான் சந்தேகிக்கிறேன். எனவே இப்படிப்பட்ட ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கும் ஆபத்தான விளைவுகள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவால் ஏற்படுவதை நான் கடுமையாக ஆட்சேபித்து, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

4021984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[1984 மார்ச் 8]

இந்த அவையின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத் திருத்தத் தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தில், ஜீவாதார உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக 20 நூற்றாண்டு முழுவதும் போராடித்தான் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். உலக நாடுகளின் சரித்திரத்தை நாம் எடுத்துப்பார்த்தால், அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக, அந்தந்த நாட்டு மக்கள் மிகப் பெரிய போராட்டங்களை நடத்தித்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கலாம். இங்கிலாந்து நாட்டு அரசியல் சட்டத்தைப் பார்த்தாலும்கூட, அந்த நாட்டு மன்னரை வற்புறுத்தி, மக்கள் உரிமைகளைப் பெற்றதாக வரலாறு சொல்கிறது. அப்படி இருக்க, நம்முடைய அரசு மக்களுடைய ஜீவாதார உரிமைகளைப் பறிக்கிற முறையில், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது சரியல்ல என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 19-வது பிரிவில் சிழக்கண்டவாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது—

19(1) All Citizens shall have the right—

- (a) to freedom of speech and expression;
- (b) to assemble peaceably and without arms;
- (c) to form associations or unions;

எனவே மக்கள் கூடுவது, அல்லது ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்வது என்பது மக்களின் ஜீவாதார உரிமைகள். இந்த ஜீவாதார உரிமைகளின் மீது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் 'ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்ஸ்' வைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அல்லது இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தில் "ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்ஸ்" என்று சொல்லப்படுகிற நிலையில் இல்லை. இந்தச் சட்டம், மனித உரிமைகளைப் பறிக்கிற சட்டமாக அமைந்திருக்கிறது என்று தான் சொல்ல முடியும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஏற்கெனவே அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவந்து, இப்போது அதற்குப் பதிலாக சட்ட முன்வடிவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பேயே, அதாவது இந்த அவசரச் சட்டம் போட்ட நேரத்திலேயே என்ன நடந்தது என்று பார்த்தால், இந்த அரசுக்குப் பிடிக்காத கட்சிக்காரர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தத்தான் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், 'தொண்டர் அணி' என்று அமைத்திருக்கிறது. இந்த

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 403
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

அணி வன்முறையில் ஈடுபடவில்லை. மற்றொரு கட்சியின் விவகாரங்களில் ஈடுபடவில்லை. இந்தத் தொண்டர் அணி என்னவென்றால், கட்சியின் மகாநாடு, பொதுக்கூட்டங்களின்போது கூட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதிகாரிகள் அவசர அவசரமாக நெல்லையிலும், சேலத்திலும், தர்மபுரியிலும் எந்தவிதமான ஆயுதங்களும் இல்லாமல், பொது இடங்களில் கூட அல்ல, தனிப்பட்ட இடங்களில் நடத்திய அந்த அணியினுடைய பயிற்சியைத் தடை செய்து அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். - அந்த வழக்கிலும்கூட, இந்தச் சட்டப்படி, இந்த அவசரச் சட்டப்படி இந்த வழக்கைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று தைரியமாகச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னாலும், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகலாம், அல்லது வேறு பிரகாரம் காணலாம். ஒரு பக்கத்தில் இந்தியக் குற்றவியல் சட்டப்படியும் வழக்குப் போடுகிறார்கள், இன்னொரு பக்கம் இந்த ஆர்டினன்ஸ் படியும் வழக்குப் போடுகிறார்கள். எனவே இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கமே, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இன்றைக்கு அரசியலில் கட்சிகளுக்குள்ளேயே எதிர்ப்புணர்ச்சிகள் இருப்பது உண்மைதான். அப்படி எதிர்ப்புகளைக் காட்டிக்கொள்ள பல வழிகள் இருக்கின்றன. அப்படியே பிரச்சாரம் செய்யவும் பல வழிகள் இருக்கின்றன. சுவர்களில் எழுதும்போது ஆபாசமாக இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதற்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. அதற்கு இப்போதே போதுமான சட்டம் இருக்கிறது. அதேபோல் வன்முறையைத் தூண்டுவோர்களுக்கு எதிராகவும் ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இங்கே நிறைவேற்ற முயற்சி செய்வது நியாயமல்ல, ஜனநாயக முறையல்ல என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். என்னுடைய கடுமையான எதிர்ப்பை உடல் வலிவால் காட்ட முடியாவிட்டாலும், வார்த்தை அளவில் எந்த அளவுக்கு நான் கடுமையாகச் சொல்ல முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கடுமையாகச் சொல்லி சட்ட முன்வடிவை எதிர்க்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இங்கே காணப்படும் போக்கு என்னவென்றால், ஜனநாயக முறையில் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, பெரும்பான்மை பலத்தை வைத்துக் கொண்டு ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கிற நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் ஒரு கான்ஸ்டிடியூஷனல் எக்ஸ்பர்ட்

404/1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[1984 மார்ச் 8]

சொன்னார். “tyranny of the majority” அதாவது பெரும்பான்மையினுடைய கொடுங்கோன்மை. இந்தக் கருத்தைச் சொன்னவர் திரு. பால்கி வாலா என்று கருதுகிறேன். எனவே பெரும்பான்மை பலம் இருக்கிற காரணத்தால் எதையும் செய்யலாம், எதையும் சாதிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்திருப்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு அருமையான கருத்தை ஒரு கான்ஸ்டிடியூஷனல் நிபுணர் சொன்னார். அதாவது:

“It is a poignant thought that countless Indians died in order to secure the basic human freedom for India and within a quarter of a century of our attaining this freedom, our elected representatives claim the right to take them away.”

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்களைச் சொல்ல வில்லை. பொதுவாகச் சொல்கிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிற உரிமைகளைப் பறிப்பது நியாயமல்ல என்ற கருத்தை அந்த நிபுணர் தெரிவித்திருக்கிறார். எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில் இதைத் தவறாக ‘மிஸ் யூஸ்’ செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது, இந்த அதிகாரத்தை அதிகாரிகளின் கையிலே கொடுத்துவிட்டால் நிலைமை கெட்டுவிடும்.

“power makes a man corrupt” அந்த அதிகார போதையின் மூலமாக பல தவறான நடவடிக்கையில் அவர்களை ஈடுபடச் செய்து விடுகிறது. அதற்கெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் காரணமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னால்கூட நம்முடைய அரசு பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது. ஆனால் பின்னாலே அதை வாபஸ் வாங்கியது. கடைசியில் அதுமாதிரி இது ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. ஏனென்றால் எப்போது நிலைமைகள் வெடிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் நிறைவேற்றப்பட பல மாதங்களாகிவிட்டன. பிறகு எங்கேயோ அது வெடித்த பிறகு அது தமிழ் நாட்டிலும் தொடர்ந்து, கடைசியில் நம்முடைய அரசு அந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 405
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

இதிலும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன். எனவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கைவிட வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் சட்டம் தெரிந்தவர். சட்டம் படித்தவர். பொதுமக்களுடைய நலனை உணர்ந்தவர். அரசியல் கட்சிகளுடைய பிரச்சார முறைகளை உணர்ந்தவர். எனவே ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கிற நிலைமையை உருவாக்கும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கைவிட வேண்டும் என்று இச் சட்ட முன்வடிவைக் கடுமையாக எதிர்த்து அமைகிறேன்.

* திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே, அரசால் அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவாக, சட்டமன்றப் பேரவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, கடுமையான எதிர்ப்புக்குப் பிறகு அது பின்வலிக்கப்பட்டு, திரும்பவும் ஒரு அவசரச் சட்டமாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டு, திரும்பவும் இது சட்ட முன்வடிவாக இங்கே இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான நடைமுறை பிகார் மாநிலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு, இம்மாதிரி முதலில் கொண்டு வரப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தையே திரும்பவும் கொண்டு வருவது அநீதியானது, தவறானது என்று உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு வழக்கு சென்றிருக்கிறது. இது 'இல்லீகல்' என்று வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு நம் நாட்டில், ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்த சட்டத் துறை நிபுணர்களும் சட்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ள சமூக இயலாளர்களும் பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்கிறார்கள். அரசு மேலும் மேலும் அதிக அதிகாரங்களை அதிகலும் குறிப்பாக காவல் துறையின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய அதிகாரங்களைக் குவித்துக்கொண்டிருப்பது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்தானதாகும். அரசியல் விஞ்ஞானத்தில் இன்னொரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு அரசு மேலும் மேலும் அதிக சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து தன்னுடைய அதிகாரத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு முயற்சித்தால், அந்த அரசு பலகீனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் கொந்தளிப்பு அதிகரித்து வருகிறது என்பதற்கும் அடையாளமாகும். எனவேதான் எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பிகார் வெடிப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வெடிப்பு எதிலே வராமென்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், உலகத்திலே பல நாடுகளில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு விஷயங்களில் வெடிப்பு வந்திருக்கின்றது. அது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக வரலாம். ஓரிடத்திலே கிராமக் கலவரமாக ஆரம்பித்து மாநில மோதல்களாக பரிணமிக்கிறது அப்படிப்

406 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 மார்ச் 8]

பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே இதைச் சமாளிக்க அதிகாரம் தேவையென்றால் அது வேறு விஷயம். இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியே அதைச் செய்ய முடியும். அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இது சுவற்றில் எழுதுவதைக்கூட தடை செய்கிறது. இது நடைமுறையில் மக்களை ஒழுங்குபடுத்த என்று ஆரம்பித்து மக்களுடைய கொந்தளிப்புக்கு வழி வகுக்கும்.

இரண்டாவது, இதிலே சில குறிப்பிட்ட அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் பொறுப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரும்போது, அவர்களுடைய ஞானத்திற்கு வந்த பிறகு, அவர்களுடைய முடிவிற்கு வந்த பிறகு “to his satisfaction” என்று வரும்போது, என்ன ஆபத்து வருமென்றால், பல நேரங்களில் ஒருதலைப்பட்சமாகப் போகும். ஒருதலைப்பட்சம் என்று பொதுவாகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் எப்போதுமே அதிகாரத்தில் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் பாதுகாப்புக் காக அதிகாரிகள் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நம்முடைய அமைப்பு அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் சட்டத்தை யார் போடுகிறார்களோ, அதை நிறைவேற்ற யார் முயற்சிக்கிறார்களோ அவர்கள் சார்பாக அதிகாரிகள் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்த முறையில் நடைமுறையில் இந்த மாதிரியான சட்டங்கள் எழையெளியவர்களைப் பாதிக்கும். ஒரு கட்சியின் ஊழியர் சுவற்றில் எழுதினால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் கீழ் தப்பு செய்தான் என்று கைது செய்வார்கள். பிறகு அந்தத் தொண்டனுக்காக அந்தக் கட்சி போராட்டம் நடத்தும். ஊழல் நடக்கிறது என்றால் எழுதுகிறார்கள். குறிப்பாக நகராட்சியில் சாக்கடைத் தண்ணீர் எடுப்பதில்லை. அங்குள்ள அதிகாரி தப்பு செய்கிறார். இது ஊருக்குத் தெரிந்த உண்மை. ஆனால் சட்டத்திற்கு முன் இருப்பது கஷ்டம். ஊரில் தப்பு செய்வார்கள். அது எல்லோருக்கும் தெரியும். எவ்வளவோ ரௌடிகள் இருக்கிறார்கள் ஊரிலே. ஊரே அவர்களுக்குப் பயப்படும். சட்டத்தின்படி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு கொண்டு வந்து நிரூபிப்பது என்பது கஷ்டம். அவனைக் கண்டால் காவல் துறை அதிகாரிகளே பயப்படுவார்கள். இப்படியெல்லாம் சமுதாயம் மாறுபட்டிருக்கிறது. அதை நம்மாலே திருத்த முடியாது. ஆகவே இந்தக் குறைகள் சமூகத்தில் நடக்கின்றன என்று எழுதினால், இந்தச் சட்டத்தின்படி குற்றம். இப்படி எல்லையற்ற அதிகாரத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்வது மாத்திரமல்லாமல்,

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 407
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

அந்த அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்த குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்குத் தருகிறது. எந்தச் சட்டத்தின் அமுலையும் கண்காணிக்க அதிகாரிகள் உண்டு. குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும்போது, பல தவறுகளுக்கு அது இடம் தரும், நிச்சயமாக ஜனநாயகத்தைப் பாழ்படுத்தும். சாதாரண உரிமைகள், சிவில் ரைட்ஸ், இந்தியக் குடிமகனுடைய உரிமைகள், எலிமெண்டரி ரைட்ஸ்—ஆகியவற்றைக்கூட இது பறித்துவிடும். ஆகவேதான் இதை அரசு பின்வலிப்பது நல்லது. ஏற்கெனவே சட்டப் பேரவையில் வந்து பின்வலிக்கப் பட்டு இங்கே திரும்ப வருகிறது. நான் இதன் நோக்கத்தைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கவில்லை, விளைவைப்பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். விளைவு விரும்பத்தகாதது. எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவு விரும்பத்தகாதது என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல, எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் இயக்கத்திற்கும் எதிராக இது கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் முதற்கண் தெளிவுபடுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

காரணம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும், பல காலமாக மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடன், பாரதத்தின் பல்வேறு மாநில அரசுகளுடன் தொடர்புகொண்டு, இத்தகைய ஒரு சட்டம் தேவை என்று தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி, எதற்காக இந்தச் சட்டம் வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் சொல்லி மாநில அரசுகளுக்குத் தாக்கீது அனுப்பினார்கள். குறிப்பாகப் பொதுமக்களிடையே அல்லது அதன் ஒரு பிரிவினரிடையே அச்சத்தையும், பாதுகாப்பின்மை போன்ற உணர்வுகளையும், பொது அமைதியைக் குலைக்கும் அளவிற்கு பெரும் கலவரங்களாக ஆகிவிடக் கூடுமென்ற உணர்வுகளையும் ஏற்படுத்துவதுதான் சில அமைப்புகள். குறிப்பிட்ட அமைப்புகள், ஆர்.எஸ்.எஸ்., ஜமாத்-இ-இஸ்லாம், ஆனந்த மார்க் போன்ற அமைப்புகள் இந்த வன்முறைச் சம்பவங்களில் ஈடுபடக்கூடிய சூழ்நிலையில் தங்கள் பணிகளை பாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், இதற்குத் தனியாக ஒரு சட்டம் வேண்டியிருக்கின்றது. ஐ.பி.சி.-யைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதிலே பிரிவுகள் இருக்கின்றன, இல்லை என்று சொல்லவில்லை, 143-வது பிரிவு 'அன்லாபுல் அசம்பிளி' என்ற பிரிவும்

408 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 8]

153-ஏ ஐ.பி.சி. என்ற பிரிவும்கூட ஏற்கெனவே இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க ஓரளவிற்கு வழிவகைகளைச் செய்திருந்தாலும், அந்த ஷரத்துக் களின் அடிப்படையில் only curative action can be initiated,

not preventive action

என்ற முறையில்

Preventive action

தேவை. “முன் எச்சரிக்கையாக சில எதிர்

பார்ப்புகள் இருக்கிறபோது பின் விளைவுகள் மக்களுடைய நலனுக்குக் குந்தகமாக அமைந்து விடுமென்ற அச்சம் ஏற்படுகிறபோது, மக்களின் நலன் கருதி, பொது மக்களுடைய உயிருக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன, மத, மொழி, வகுப்புவாதக் கலவரங் களில் ஈடுபட்டு குறுகிய எல்லைக்குள் சென்று, Parochial approach

என்று சொல்லக்கூடிய குறுகிய எல்லைக்குள் சென்று, சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்தபின், விளைவுகள் விபரீதமாக ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. எனவே

Preventive action

என்ற முறையில் இதுபோன்ற சட்டங்கள் மாநிலங்கள்

கொண்டுவர வேண்டும்” என 10—8—1979 ஆம் நாள் அன்று மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குத் தாக்கீது அனுப்பியது. பல்வேறு அமைப்புகள், ஜனநாயக அமைப்புகள் என்ற போர்வையில் வன்முறையில் ஆங்காங்கு ஈடுபட்டு, மதத்தை, இனத்தை, மொழியை, வகுப்பு வாதங்களை எல்லாம் பின்னணியாக வைத்து மக்களுடைய உயிருக்கும், உடமைக்கும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியதை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி, 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் இந்தச் சட்டத்தை ஈடேற்ற வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு மீண்டும் தாக்கீது அனுப்பியது. அதற்குப் பிறகுதான் இந்தச் சட்டத்தை தமிழக அரசும், மத்திய அரசினுடைய Direction -க்கு ஏற்ப கொண்டுவர முடிவு செய்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்தது சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பின் ஏன் திரும்பப் பெறப்பட்டது என்று கேட்டார்கள். First an ordinance was promulgated.

அந்த ஆர்டினன்ஸைப் பொறுத்த வரைக்கும், சட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்று A Bill was introduced ஆனால் அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களான திருவாளர்கள் சங்கரைய்யா, அழகிரிசாமி போன்றவர்கள் எல்லாம் சில திருத்தங்கள் தேவை என்று எங்களிடம் சொன்ன பிறகு, நாங்கள் ஆராய்கிறோம் என்று சொல்லி, பிறகு அடுத்த தொடர் கூட்டத் துக்குத் தள்ளிப் போட்டோம். அவர்கள் கூறிய திருத்தங்கள் அனைத்தும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாதவை என்றாலும்கூட, சில திருத்தங்களை ஏற்று திருத்தங்களாக ‘அமென்ட்மென்ட்ஸ்’ என்ற முறையில் மாற்றி திருத்தங்

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

களைக் கொண்டுவந்து, மீண்டும் இந்த அவைக்கு தற்போது இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கிறது. இதை நான் இங்கு சொல்கிறபோது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை தவறான முறையில் அரசு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு எதிராக ஜனநாயக இயக்கங்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிவிடாதா என்ற அச்ச உணர்வுகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தகைய சூழ்நிலை கண்டிப்பாக ஏற்படாது. காரணம் இந்தச் சட்டத்தினுடைய 41-ஏ பிரிவைப் பொறுத்தவரைக்கும்

Power to prohibit drink or training by 5 or more persons என்கின்ற இடத்தில் அரசியல் இயக்கங்கள் மற்ற அமைப்புகள் எல்லாம் ஏதோ பயிற்சி செய்வதை முழுவதுமாகத் தடுக்க வேண்டுமென்பது நோக்கமல்ல. ஆயுதங்கள் தாங்கி பயிற்சி செய்கின்றபோது, அத்தனுடைய பின் விளைவுகளை உள்நோக்கங்களைக் கருத்தில் கொண்டு அவை தடுக்கப் படவேண்டும் என்பதுதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய தலையாய நோக்கம் என்பதனை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“The Commissioner may, whenever he considers it necessary so to do for the preservation of the public peace or public safety or for the maintenance of public order, by order in writing prohibit the holding of, or taking part in, drill with arms or training with arms by five or more persons in any place, whether public or private or the carrying of arms in any procession”

என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் போஸ்டர் ஒட்டுவது குறித்து ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே பெரிய போஸ்டர்களாக ஒட்டி விடலாம் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய அன்பு அண்ணன் நல்லசிவன் அவர்கள் இயக்கத்தைப் போன்று எங்களுடைய இயக்கமும் ஏழைத் தொண்டர்களை லட்சக்கணக்கில் கொண்டிருக்கின்ற இயக்கம்தான். எங்கு வேண்டுமானாலும் ஆளுயர போஸ்டர்களை ஒட்டக் கூடிய அளவுக்கு இந்த இயக்கம் இல்லை. ஆனால் அப்படி போஸ்டர்களை ஒட்டுகின்றபோது, அதிலேகூட, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இது சுவரில் எழுதுகின்ற காரணத்தினால்தான் நடவடிக்கை என்பதற்காக அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதுவும் எப்போது? எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக போஸ்டர் போட்டு ஒட்டுகின்றபோது, நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று

410 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 8]

இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் இல்லை. வேறு அமைப்புகள் சுவரிலே எழுதுகின்ற போது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பயன்படுத்தி அவர்களைத் தடுப்பதற்காக அல்ல இந்தச் சட்ட முன்வடிவு. காரணம்

“In the opinion of the Commissioner”, as rightly observed by the hon. Member—C.P.I. Leader—Brother Manickam. That means that the Commissioner should arrive at a subjective satisfaction before he passes an order or takes action under this provision.

இப்படி தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, அரசியல் உணர்வுகளோடு சில அமைப்புகள் செயல்படுகின்றபோது, அவற்றைத் தடை செய்கின்ற அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் ஏவி விடப்படும் என்று அச்சப்படத் தேவையில்லை. காரணம்

“There are in-built provisions in this enactment and they would protect the political parties when they democratically function’.

ஏன் இதை நான் சொல்கிறேன்? ‘democratically function’ என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஆயுதம் தாங்கி, துப்பாக்கிகளை ஏந்தி, வெடிகுண்டுகளை ஏந்தி, ஜனநாயக ரீதியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு தத்துவத்தைத் தகர்த்துவிடலாம் என்று எண்ணி சிலர் மதத்தையும், இனத்தையும், மொழியையும் பயன்படுத்தி வன்முறைகளில் ஆங்காங்கு ஈடுபடுகின்றபோது, பாதிப்பு பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. பொதுமக்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவும், அத்தகைய அமைப்புகள் ‘பேரல் கவர்ன்மென்ட்’ என்ற அளவிலே செயல்பட்டு, தன்னிச்சையாக ‘லா அண்டு ஆர்டர்’ எல்லாம் அவர்கள் கையிலே செயல்படுகின்றபோது, ஜனநாயக நாட்டில், ஜனநாயக அமைப்பு மிளிர்ந்திட அது உகந்ததாக இராது என்ற காரணத்தினால், அது போன்றவற்றை நாம் ஊக்குவிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடுதான் மைய அரசு மாநில அரசுகளை இதுபோன்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, ஏதோ தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற எதிர்க்கட்சி சில பயிற்சிகளை நடத்துகின்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு எதிராக இதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கோடு இது கொண்டுவரப்பட்டது என்று சொல்வது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்று என்பதனை நான் ஆதாரத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 411
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

சுவரிலே எழுதுவது பற்றி மாண்புமிகு அண்ணன் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலே இருந்த சட்டமுன்வடிவில் சுவரிலே எழுதுவது குற்றம் என்று தான் இருந்தது. அது குறித்துத்தான் மார்க்சிஸ்ட் இயக்கத்தின் சார்பில் பெரியவர் சங்கரய்யா அவர்களும், சி.பி.ஐ. இயக்கத்தின் சார்பில் தோழர் பெரியவர் அழகர்சாமி அவர்களும் என்னிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். சுவரில் எழுதுவது குற்றம் என்றால், எங்கள் இயக்கம் மட்டுமல்ல, உங்கள் இயக்கத்திற்குக்கூட தேர்தலில் வழிவகை இல்லாமல் போய்விடுமே என்றார்கள். சுவரில் எழுதுவது என்பது நமக்கு அடிப்படையான ஒன்று என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது தவறு.

(முற்பகல் 11-50)

காரணம்

There was an omission. That was later realised, and it was subsequently corrected by way of an official amendment. If such writing or marking offends against decency or morality or promotes on grounds of religion, race, place of birth, residence, language, caste or community or any other ground whatsoever, disharmony, feelings of enmity or hatred or ill-will towards different religious, racial, language or regional groups or castes or communities

என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இன அடிப்படையில், மொழி அடிப்படையில், மத அடிப்படையில் ஏற்படுகின்ற கலவரங்கள் எந்த அளவிற்கு விபரீதங்களாக முடிவடைகின்றன என்பதும், பொதுமக்களுக்கு உயிர்களுக்கும், உடைமைகளுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் அமைகின்றன என்பதும், வரலாறு நமக்குச் சொல்கிற பாடம். அதைக் கருத்தில் கொண்டு இதுபோன்ற சட்டங்கள் வரவேண்டுமென்று மைய அரசு, மாநில அரசைக் கேட்க அந்த அடிப்படையில் இதை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதிலே மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் இயக்கத்தினுடைய தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் திராவிட முன்னேற்ற இயக்கத்தினுடைய பயிற்சி முகாமுக்கு எதிராகவே கொண்டுவரப்பட்டது என்று பொருள் படும்படி சொன்னார்கள். உண்மை ஒருவேளை, அவருக்குத் தெரிவிக்கப்படாத காரணத்தால், தவறான தகவலின் அடிப்படையில், அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மை தெரிந்திருந்தால்,

412 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 8]

அப்படி அவர் சொல்லியிருக்கமாட்டார் என்பது எனக்குக் கண்டிப்பாகத் தெரியும். காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், நான்கு இடங்களில் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டது.

நெல்லை மாவட்டத்திலே 2—9—1983 ஆம் தேதியன்று பயிற்சி முகாம் நடந்து அங்கு சில வன்முறைச் சம்பவங்களும் நிகழ்ந்த காரணத்தால் இந்த அவசரச் சட்டம் இருந்தது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த அவசரச் சட்டம் அங்கே பிரயோதிக்கப்படவில்லை. தெளிவாக நான் சொல்கிறேன். இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 143 (சட்ட விரோதக் கூட்டம்), 188 (disobedience of order of a competent authority)

ஆகிய இரு பிரிவுகளின்கீழ்தான் வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவே தவிர, ஏற்கெனவே இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற ஷரத்துக்களின்கீழ்தான் வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவே தவிர, நிகழ்ச்சிகள் நடந்த பிறகு வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவே தவிர, இந்த அவசரச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி வழக்குகள் தொடரப்படவில்லை என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் திருச்சி மாவட்டத்தில், கரூரிலே 31—12—1983 அன்று நடந்த நிகழ்ச்சியிலும் குற்ற எண் 834/83 இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 153-ஏ sub-clause (i) (b) and (c) பிரிவுகளின்கீழ்தான் வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளதே தவிர, அங்கே கூட இந்த அவசரச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

சேலத்திலே 12—10—1983 ஆம் தேதியன்று நடந்த நிகழ்ச்சியிலும்கூட குற்ற எண் 476/83 இ.த.ச. 147, 188 பிரிவுகளின்கீழான வழக்கில்—அதாவது ஏற்கெனவே இருக்கின்ற விதிகளின்கீழ்தான்—இந்த விதிகளை மீறிய காரணத்திற்காகத்தான் வழக்கு தொடரப்பட்டதே தவிர இந்த அவசரச் சட்டத் தின்மூலமாக வழக்குகள் தொடரப்படவில்லை.

14—11—1983 அன்று தர்மபுரியில் நடந்த தி.முக. நிகழ்ச்சியிலும்கூட குற்ற எண் 594/83 இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 143, 188, 153-ஏ பிரிவுகளை மீறிய காரணத்திற்காக வழக்குகள் தொடரப்பட்டதேயொழிய, இந்த அவசரச் சட்டம் அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 413
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

இந்த வழக்குகளை எல்லாம் தொடர்ந்தது அதிகாரிகள். ஆனால் இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, பயிற்சி முகாமே கூடாது, டிரில்லே கூடாது, ஆயுதங்கள் கூடாது என்று அவசரச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, தி.மு.க. கட்சியுடைய பயிற்சிகளைத் தடை செய்கிறார்களே என்று வெளியே பேசினார்கள், தலைவர்கள். எனக்குப் புரியவில்லை. ஆதாரமற்று ஏன் அப்படிப் பேசினார்கள் என்பது இதுகாறும் புரியாத புதிராக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதிகாரிகள்கூட அதற்கு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். அது தவறான குற்றச்சாட்டு. உண்மைக்கு மாறான குற்றச்சாட்டு என்ற செய்தியும் அதிகாரிகள் மூலமாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை அரசியலாக்கி ஆயுதம் தாங்கிய பயிற்சி என்று கருதி, ஆயுதம் தாங்காத பயிற்சியைத் தடுக்க வேண்டுமென்று அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக தடை செய்ய இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டது, இந்த அவசரச் சட்டம்கூட தி.மு.க. போன்ற அமைப்புகள் ஆயுதம் தாங்கிய பயிற்சியை அல்லது ஆயுதம் தாங்காத பயிற்சியை மேற்கொள்கிறபோது அதைத் தடுக்க இது கொண்டுவரப்பட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்ல சிவன் போன்றவர்கள் எல்லாம்கூட தவறாக எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு, உண்மை மறைக்கப்பட்டது என்பதைத்தான் வேதனையோடு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மை நிலை என்ன என்பதைத்தான் தற்போது எடுத்தியம்ப இருக்கிறேன்.

* திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நெல்லை, கரூர், தர்மபுரி ஆகிய இடங்களில் தொண்டர் படை பயிற்சிகள் தடை செய்யப் படுவது என்பது, அவர்கள் கைது செய்யப்படுவது என்பது ஐ.பி.சி.யின் கீழ்தான் என்று விளக்கம் தரப்பட்டது. அப்படி ஐ.பி.சி. இருக்கும்போது, இந்தத் தடைச் சட்டம் ஏன்? இது ஒன்று. இரண்டாவதாக, இந்த நாட்டிலே ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. இப்போதல்ல. 1908லே, 1920லேகூட இருந்திருக்கிறது. 1908-ல் வ.உ.சி. அவர்களைக் கைது செய்தபோதுகூட செக்ஷன் 151-ஏயின் கீழ்தான். வெளியில் இருந்தால் குலவரம் வரும், ஆதலால் கைது செய்தார்கள் என்பது தொடர்ந்து இருந்துவரும் நடைமுறை. ஆகையால் வழக்குகளை மட்டும் வைத்து என்பதல்ல; ஒரு காரியத்திற்கு காரணங்களைக் கற்பித்து விடலாம். ஐ.பி.சி.யை மட்டும் காட்டினால் போதாது. என்ன நடந்தது? லத்தி வைத்திருப்பதுகூட குற்றம் என்று சொல்லி வழக்கு போடப்பட்டது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்

414 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[1984 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சி.பி.ஐ. இயக்கத்தின் தலைவர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் கூறுவதுகூட தவறான அடிப்படை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் ஐ.பி.சி. 143-வது பிரிவு ஐ.பி.சி. 153-வது பிரிவு. ஐ.பி.சி. 188-வது பிரிவு ஆகியவை லத்திகள் வைத்திருப்பது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் புரொவிஷன்ஸ் கொண்ட தில்லை என்பதை நான் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஐ.பி.சி.யில் இதுபோன்ற புரொவிஷன்ஸ் இருக்கும்போது, ஏன் இதற்காக தனியாகச் சட்டம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். அதற்குப் பதில் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் பிரிவு 41 (ஏ) என்பதாகும். இதற்கு ஐ.பி.சி.-யில் ஏற்கெனவே இருக்கும் கரெஸ்பாண்டிங் புரொவிஷன் 153 (ஏ) ஆகும். இவற்றுக்குள்ள மாறுபாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். 153 (ஏ) பிரிவைப் பொறுத்தவரைக்கும்,

Provision of S. 153-A can be invoked only after the occurrence of the offence and that too, after the intention thereto is proved.

ஆனால் 41 (ஏ) பிரிவைப் பொறுத்தவரைக்கும், இது ப்ரிவேண்டிங், வருமுன் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்பட்டு, பொருட் சேதங்கள் ஏற்பட்டு, விபரீதங்கள் நிகழ்ந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக, அத்தகைய அபாயச் சூழல் ஏற்படும் நிலைமை தென்படும்போது, மக்களின் நன்மை கருதி, ப்ரிவேண்டிங் ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில், பிரிவு 41 (ஏ) இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரைக்கும்,

preventive action.

But, as far as Section 153-A, I.P.C. is concerned, we must see the action and then take action under the provisions. The intention there for has to be established

இதுதான் இரண்டுக்குமுள்ள மாறுபாடு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது ஜீவாதார உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய அளவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சட்டமென்று மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அது சரியானதல்ல என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமைகள் மக்களுக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே தரப்பட்ட

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 415
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

டிருக்கின்றன. அவற்றை இந்த அரசு மிக முக்கியமானதாகக் கருதுகிறது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவிலே

“Nothing in sub-clause (a) of clause (1) shall affect the operation of any existing law, or prevent the State from making any law, in so far as such law imposes reasonable restrictions on the exercise of the right conferred by the said sub-clause in the interests of the sovereignty and integrity of India, the security of the State, friendly relations with foreign States, public order, decency or morality . . .

என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவிலே ‘public order, decency or morality’ பொது மக்களின் நலன் கருதி, பாதுகாப்பைக் கருதி சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் ‘ரிசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்ஸ்’ என்ற முறையிலே கொடுக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் சட்டமியற்றப்பட்டு, அந்தச் சட்டங்கள் செல்லத்தக்கவை என்று நிதி மன்றம் தீர்ப்பளித்ததை உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் அவசியம்பற்றி அழகாகக் கூறும் அதே நேரத்தில் இந்தியாவில் ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற அமைப்புகள் எப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இவ்வளவு நேரம் ஆகும் என்று எதிர் பார்க்கவில்லை. இன்னும் குறுக்கிட்டால் நேரம் அதிகமாகும். இச்சட்ட முன்வடிவை குறைந்தபட்சம் இனிமேலாவது விரைந்து முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விளக்கம் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, தமிழ்நாட்டிலே ஆர்.எஸ்.எஸ். தொண்டர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோயில்களில் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தி வேண்டாத காரியங்களில் ஈடுபட்டதைத் தடை செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் தங்கள் அரசியல் கட்சி மாநாடுகளின்போது கூட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது

416 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 8]

பற்றிப் பயிற்சி பெறும்போது கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஆயுதம் ஒன்றும் தாங்கவில்லை. அமைச்சர் இங்கே என்னதான் தத்துவம் அல்லது விளக்கம் சொன்னாலும்கூட, பிராக்டிக்கலாக என்ன நடக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அமைச்சருடைய விளக்கம் மட்டும் போதுமான தல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய இந்தக் கருத்தையும் இந்த அரசு ஏற்கவில்லை. ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டபோது, 'நேஷனல் செக்யூரிட்டி ஆர்டினன்ஸ்' கீழ் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நான்கு இடங்களில் பயிற்சி முகாம்களை நடத்தி சில சம்பவங்களில் ஈடுபட்டபோது, இந்த ஆர்டினன்ஸ் அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படவேயில்லை. சாதாரணமாக இருக்கின்ற 'என்-எஸ். ஆக்ட், ஐ.பி.சி.' சட்டத்தின் கீழ்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இச்சட்ட முன்வடிவு அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது, பொதுஜன உரிமைக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் சொன்னார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா கூட அதுபற்றிச் சொன்னார். அதுகூட சரியான வாதமல்ல. ஆர்டிங்கின் 19-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Article 19 of the constitution of India reads as follows :—"All citizens shall have the right to assemble peacefully and without arms."

என்று தான் இருக்கிறது. பயிற்சி முகாம் நடத்தலாம். அதற்குத் தடை விதித்தால் அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுவதாகக் கருதலாம். ஆனால் ஆயுதங்களோடு பயிற்சி செய்தால், மாநில அரசு அல்லது மத்திய அரசு கூட அதைக் கட்டுப்படுத்தலாம். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 19வது ஆர்டிங்ஸில் "All citizens can assemble without arms" என்றுதான் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கூட, குறிப்பிட்ட ஷரத்தில் கூட, 'ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்ஸ்' என்ற பிரிவைக்கூட மிகமிக எச்சரிக்கை கையோடு கையாள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், இச்சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று மாத காலத்திற்குத் தான் தடை செய்யப்படுவார்கள். மேற்கொண்டும் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் விளைவுகள் விபரீதமாக இருக்கும் என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்குத் தோன்றினால், மேற்

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரச் சாவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 417
சாவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

கொண்டு மூன்று மாதம் மட்டும் தான் இதனை நீட்டிக்கலாம். நிரந்தரமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இதில் வழிவகை செய்யவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். வன்முறைக்கு இடம் தராமல், ஆயுதம் தாங்காமல், ஜனநாயகத்திற்கு பங்கம் விளைவிக்காமல் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அதற்கு எதிராக நிச்சயமாகப் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது. அதே சமயத்தில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எதிராகவோ குறிப்பிட்ட இயக்கங்களுக்கு எதிராகவோ, உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு எதிராகவோ இது பயன்படுத்தப்படும் என்று ஒருவரும் பயப்படத் தேவையில்லை. நாமெல்லோரும் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்கள். நாம் அடைய வேண்டிய கொள்கைகளை அவரவர் கொள்கைக்கேற்ப மக்களின் நலன் கருதி ஆயுதம் எந்தாமல், வன்முறையைக் கையாளாமல் நிச்சயமாகப் பெற முடியும். அந்த வகையில் நாம் பெற முடியும் என்கிற எண்ணத்தில் தான் இதுவரை செயல்பட்டும் வருகிறோம். ஆனால் ஆயுதம் தாங்கி வன்முறையில் ஈடுபட்டுத்தான் தங்களுடைய எண்ணத்தை ஈடேற்ற முடியும். என்று சிலர் எண்ணுகின்ற நிலை வருகின்றபோது, அவர்களுக்கு எதிராகத் தான் இச்சட்டம் பயன்படுத்தப்படும். அரசியல் கட்சிகளுக்கு எதிராகவோ, நல்லுணர்வு கொண்ட இயக்கங்களுக்கு எதிராகவோ எந்த நிலையிலும் இச்சட்டம் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது, பயன்படுத்தவும் முடியாது.

because there are in-built provisions therein

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் ஒன்றை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இது எதோ தமிழகத்தில் மட்டும்தான் வருகிறது, வேறு எங்கும் இல்லை என்ற ஒரு தவறான எண்ணம் பரவலாக இருந்து வருகிறது. கேரளாவில், 1974ம் ஆண்டு இதே போன்ற ஷரத்துகளைக் கொண்டுவந்து அதிலே தெரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“For the preservation of the public peace or public safety or for the maintenance of public order”

என்று சொல்லிவிட்டு,

“the preparation, exhibition or dissemination of pictures, symbols, placards, signs, visible representations or any other object or thing which, in the opinion of the Commissioner, offend any decency or morality or promote feelings of enmity or hatred between different religious, racial, linguistic or other groups.”

4181984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[1984 மார்ச் 8]

எனச் சொல்லி, இந்தப் பிரிவுகளை கேரளாவில் கொண்டு வந்து அது தொடர்ந்து நடைமுறையிலும் இருந்து வருகிறது. அங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் தலைமையிலே இருந்த அரசுகூட, இந்தச் சட்டத் தைத் தள்ளிவிடாமல் அங்கே பயன்படுத்தித்தான் வந்தது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, மைசூர் போலீஸ் ஆக்ட்-இன் 35-வது பிரிவில், இதே ஷரத்துக்கள் கொண்டுவரப்பட்டு, இதுகாறும் அங்கே நடைபெற்றுத்தான் வருகிறது.

அதேபோல், பாம்பே போலீஸ் ஆக்ட்டிலும் இதே ஷரத்துக்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, இதுகாறும் அங்கேயும் நடைபெற்று வருகிறது. அதைப்போலவே, கல்கத்தா சுபர்பன் போலீஸ் ஆக்ட்டில், இதேமாதிரி ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டு . . .

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: கல்கத்தாவில், எந்த ஆண்டு இந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: அங்கே 39- பிரிவாக இது செயல்பட்டு வருகிறது.

Normally, in any provision of law, whenever an amendment is introduced for the existing provision, capital 'A'

பயன்படுத்தப்படுகிறது. 1866 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட போலீஸ் ஆக்ட்டில் இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. எந்த ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது என்பதையறிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

39 (எ) கிளாஸில் 'டிரிங் வித் ஆர்ம்ஸ்' என்று இருக்கிற அதே ஷரத்துக் களைத்தான் நாமும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதுவரையில் அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றுக்கூட பேரவையிலும் இது குறித்து சொன்னேன். இதை மேல்வையின் உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

மரியாதைக்குரிய அண்ணன் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சுவர்களில் எழுதுகிறபோது, சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளையோ, ஊழல்களையோ மக்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர சுவர்களில்தான் எழுத நேரிடும், அப்போது இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படுகிற நிலை ஏற்படுமே என்ற அச்ச உணர்வைத் தெரிவித்

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 419
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

தார்கள். அப்படி பயன்படுத்தப்படமாட்டாது. அவர்கள் பேசும்போது, ரிலீஜியஸ், ரேசியல், கேஸ்ட் அல்லது கம்யூனிட்டி அல்லது லாங்குவேஜ் என்ற பிரச்சினை வரும் என்றார்கள். அது வராது என்ற முறையில், அந்த வகையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், மரியாதைக்குரிய அண்ணன் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும், திரு. மாணிக்கம் அவர்களும், திரு. நல்லசிவன் அவர்களும் சொன்னமாதிரி, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எதிராக இது பயன்படுத்தப்படலாம் என்ற அச்ச உணர்வை அறவே விட்டுவிட வேண்டும். இதுவரையில் அப்படி எண்ணியிருந்தது, குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்தான் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் பயிற்சி முகாமுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று எண்ணியிருந்தது, அவர்களுக்குக் கிடைத்த தவறான தகவலால்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வழக்குகள் எந்தப் பிரிவின் அடிப்படையில் போடப்பட்டது என்று இங்கே நான் சொல்லிய பிறகு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் அவையும் புரிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், ஏழைகளுக்கெதிராகவும், உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு எதிராகவும், ஜனநாயக ரீதியில் அமைக்கப்பட்ட அமைப்புகளுக்கு எதிராகவும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பயன்படுத்தவும் முடியாது, பயன்படுத்தவும் மாட்டாது என்று எடுத்துச் சொல்லி, அனாதை இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதிக்கிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுவதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறியாக இருந்து வற்புறுத்து

(திரு. ஆ. நல்லசிவன் அவையிலிருந்து வெளி நடப்பு செய்தார்.)

4 20 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1984 மார்ச் 8]

வதால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றும்போது நான் அவையில் இருக்க விரும்பவில்லையாதலால், இச்சட்ட முன்வடிவை ஆட்சேபித்து அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும், நாங்கள் சொன்ன யோசனைகளை ஏற்காமல் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்ற நினைப்பதால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு உண்மையிலேயே சாதாரண மக்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் சட்ட முன்வடிவாக அமையும் என்ற காரணத்தால், இதை எதிர்த்து நான் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. ப. மாணிக்கம் அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்தார்.)

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லும் போது. ஐ.பி.சி.யில் ஸ்பெசிபிக் செக்ஷன் போடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். எப்.ஐ.ஆர்.-ல் ஆர்டினன்ஸ் குறித்து மென்ஷன் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கவர்ன்மென்ட் ஸ்டேன்டு ஆகாது என்ற பயத்தால் ஐ.பி.சி.யையும் போட்டார்கள். எனவே அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கம் திருப்திகரமாக இல்லை. எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் என் கருத்தை ஏற்காத காரணத்தால், நான் இதை எதிர்த்து அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல், (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5, பிரிவு 1 சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் 421
காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983)

1984 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல், (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. தமிழ்நாடு 1984-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.